

Hıristiyanlaştırma Çabalarındaki Temel Çelişkiler

Mesut Mezkit*

mesutmezkit@gmail.com

Türkiye’de misyonerlik faaliyetlerinin yoğunluk kazanması, dikkat çekicidir. Misyonerlik faaliyetlerinin kanuni birtakım hakları kendi amaçları doğrultusunda kullanma temayülleri hassasiyeti daha da artırmıştır. Böylesi bir ortamdan faydalanmak isteyen misyonerler, Hıristiyanlaştırma faaliyetlerini o kadar sinsice yapmaktadırlar ki, Hıristiyanlığı bilmeyen birçok insanımız-başta gençlerimiz olmak üzere- yapılan bu tür propagandalara kanmaktadır. Özellikle terör kaynaklı yapılanmalara ve aleviler üzerine odaklanmaları meselenin ciddiyetini göstermektedir.

Misyonerler, insanımıza yaklaşırken Hıristiyanlığın aslını değil; sahtesini anlatmaktadırlar. Yazılan İnciller’den bahsedilmemekte; bilakis gizli emellerine ulaşmada hangi yol geçerliyse onu zerketmektedirler. Hıristiyanlığı “barış, hoşgörü, diyalog, insana hizmet eden, fedakârlık dini, mazlumların dini” gibi yaftalarla insanımızı kandırmaktadırlar. Asrımızdaki bazı müslüman kimlikli kişilerin yaptığı terör işlerini de İslâm’a mâl ederek, bütün Müslümanları kötölemekte; dolayısıyla İslâm Dinini “terör” dini olarak yaftalama çabası içerisindeyler. Bunun için her türlü iletişim vasıtalarını kullanmaktadırlar. Hatta sevgili Peygamberimizi kötü fiillerle vasıflandırmaktadırlar. Bu kötöleme işlerini dışarıda değil; Türkiye’de yapmaktadırlar.

Misyonerler birebir faaliyetlerinin yanısıra dernekler kurarak veya kurduklarını insanımızı nasıl istismar ettiklerini şu derneğin tüzüğünden anlamak mümkündür. 11.08.1999 tarihinde Ankara’da Hıristiyanlarca kurulan **Kardelen Derneği**, kuruluş amacını şöyle ilan etmektedir:

“Yoksulluğa ve kimsesizliğe yol açan nedenlerin ortadan kaldırılması için gerekli önlemlerin alınması ve

ülkemizdeki kimsesiz veya yardıma muhtaç kişilerin ekonomik, toplumsal, kültürel, mesleki ve benzeri bakımdan geliştirilmesi yolunda çaba göstermek, kimsesiz veya yardıma muhtaç kişilerin çağdaş, demokratik ve laik eğitimi düzeylerine diğer vatandaşlarla eşit koşullarla sahip olarak kavuşmalarını temin maksadıyla çalışmalar yapmak...” (Poyraz:2004, 40)

Yine bu derneğin yer aldığı ve Kurtuluş Kilisesi’nin de yayın kurulunda bulunduğu **Kucak** dergisinin Aralık 1999, Şubat 2000, Nisan 2000 sayılarında Türkiye adeta parçalanmış. Diğer sayılarının hiçbirinde Türkiye’den bahsedilmez. Ülkemiz Hıristiyan bir ülke olarak tanıtılır. Mezkûr sayılarda Marmara bölgesi ve civarını İncil’de geçtiği gibi **Asya ili**, Tuz gölü ve civarını **Galatya**, İç ve Doğu Anadolu bölgelerini **Kapadokya**, İstanbul ve çevresini **Bitinya**, Karadeniz bölgesini de **Pontus** olarak göstermektedir. (Poyraz:2004, 49)

Pekiyi, Hıristiyan misyonerlerin asıl macı nedir? Neden bu kadar kadar hummâlî bir çalışmanın içindeyler?

Burada Prof. Dr. Ramazan Özey’e kulak verelim:

“Papa 2. John Paul şöyle diyor: ‘Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Amerika ve Afrika Hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda Asya’yı Hıristiyanlaştıralım.’ sözleri Üçüncü Haçlı Seferleri’ni başlatığının ilânıdır. Müslümanlar bunu göremiyor mu? Daha neyi bekliyorlar?

21.yüzyıl boyunca, yani Üçüncü bin yılda, Ortadoğu’nun tamamen Hıristiyanlaştırılması ile birlikte tüm Asya kıtası da Hıristiyanlaştırılacaktır.

Haçlı ordularınının Asya kıtasını tamamen Hıristiyanlaştırılmasında en

büyük engel olarak Türkiye görülmektedir.

Papa’nın emri üzerine, Vatikan harekete geçmiş ve misyonerlerinin büyük bir bölümü, Güney Kore’den Türkiye’ye yönlendirilmiştir. Güney Kore’den dış görünüşü ile Türk gibi görünen özel olarak yetiştirilmiş ve sözde ‘Türk Dostu’ papazlar, Türkiye’ye akın etmişlerdir.

Türkiye’ye gelen papazlar hemen faaliyete geçmişler ve ülkenin her ilinde, ilçesinde, köyünde ve sokaklarında İncil dağıtımını yoğunluk kazanmıştır.” (Özey:2005)

Hıristiyanlaştırma için bütün yolların mübah olduğu bir vakıdır. Vatikan merkezli misyonerlerin en çok üzerinde durdukları husus “diyalog ve hoşgörü” aldatmacasıdır. Bu kelimeleri kendi amaçlarına perde ederek; ana gayelerine basamak oluşturmaktadırlar. Bunun için var güçleriyle bu kavramlar üzerinden Türkiye’de sinsî planlar peşinden koşmaktadırlar. Bunları bizler değil; kendileri ifade etmektedir.

Redemptoris Missio ya da Kurtarıcı Misyon

Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü projesini ilk defa 1962 yılında gündemlerine aldılar. Bu amaç için ne yapılması gerekiyorsa, behemehal hayata geçirilmesi üzerinde duruldu. II. John Paul 1991 yılında ilan ettiği Redemptoris Missio (**Kurtarıcı Misyon**) isimli genelgesinde şöyle diyordu: “Dinlerarası diyalog, Kilise’nin bütün insanları Kilise’ye döndürme amaçlı misyonun bir parçasıdır... Bu misyon aslında Mesih’i ve İncil’i bilmeyenlere ve diğer dinlere mensup olanlara yöneliktir.” (Nakleden: Oruç: 2004, 19)

Yine bununla irtibatlı olarak ‘Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası’nın 1973 yılında sekreterlik görevine getirilen Pietro Rossano, Sekreteryanın

yayın organı *Bulletini*'deki yazısında şunları ifade ediyordu: "Diyalogtan söz ettiğimizde, açıktır ki bu faaliyet, Kilise şartları çerçevesinde misyoner ve İncil'i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. Kilise'nin bütün faaliyetleri, üzerinde taşıdığı şeyleri yani Mesih'in sevgisini ve mesih'in sözlerini nakletmeye yöneliktir. Bu sebeple diyalog, Kilise'nin İncil'i yayma amaçlı misyonun çerçevesi içinde yer alır." (Oruç, 2004:19)

Yine aynı şekilde Vatikan'ın 1978 yılındaki bir yayın organında şunlar yazılmaktadır:

"Biz her ne kadar Hıristiyan olmayan dinlerin manevi ve ahlâki değerlerini tanıyor, saygı gösteriyor, onlarla diyaloga hazırlanıyor ve din hüviyetini savunmak, insanlık kardeşliğini tesis etmek, külür, sosyal, refah ve sivil iradeyi oluşturmak gibi hususlarda diyaloga girmek istiyorsak da dürüstlük bizi gerçek kanaatimizi açıkça ilan etmeye mecbur etmektedir; yegane gerçek din vardır. O da Hıristiyanlıktır." (Leibhard, Wilmington :1978, 13:Nak., Oruç:2004, 37)

"Oryantalizm, Avrupa'nın Doğu fikridir"

Batı da bir bilim dalı olarak kabul edilen; aslında Doğu halklarını; özelden de Müslümanları sömürgeleştirmenin keşif kolu vazifesini gören Oryantalizm hususiyle 18. ve 19.yüzyıllarda Müslümanları Hıristiyanlaştırmada baş âmil olmuştur. Bunun vazifesi Müslümanların âdetlerini, kültürlerini, dinlerini, tarihlerini, giyim tarzlarını, törelerini, edebiyatlarını, hayata bakışlarını, davranış şekilleri gibi "Doğu"ya ait ne varsa araştırıp bilim süsü verilerek sömürgeleştirmeye; bunun bir adım ötesi olan Hıristiyanlaştırmaya götürmenin zeminini oluşturulmuştur. Tâ o zamandan bu yana İslâm eşittir terör ve kötü mefhumları birlikte kullanılarak insanları yanıltmanın gayreti içinde olmuşlardır. "Oryantalizm, Avrupa'nın Doğu fikridir.." (Said:998, 9) diyen Edward Said, aslında misyonerlik çalışmasının felsefi alt yapısının nasıl oluştuğunu izah etmektedir.

Haçlı ruhunu diriltmeye amaçlayanlar, uzun vadeli çalışmaktadırlar.

Bizler, bununla ilgili yazılar yazdıkça, bizim gibi düşünen herkes böyle söyledikçe; bazıları "komple teorileri" üretiyorsunuz kabilinden sözler sarf ediyorlar. Biz diyoruz ki, misyonerlik faaliyetlerini yürütenlerin maksadı, Türkiye'de evvela azınlık meydana getirip daha sonra da Hıristiyan bir millet teşekkül ettirmenin peşindedirler. Bunları biz değil; kendileri ifade ediyorlar. Ama, bizdeki bazı safdillerin "kurgularla" uğraştığımızı düşünmeleri ürkütücüdür.

Mevcut misyonerlik faaliyetlerinin plânları yüz-yüzelli yıl evvelinden yapılmıştır. Şimdiki durumu daha evvelden plânladıkları gibi; şimdiden iki asır sonrasının plânlarını yapmaktadırlar.

Bakınız, üç asır öncesinde İngiliz Sömürge Bakanlığı Hıristiyan misyonerlere şu gizli talimatları vermektedir.

1-İslam alimleri, toplum nezninde küçük düşürülerek saf dışı edilmelidir.

Bu gizli emrin birebir tatbik edildiğini günümüz Türkiye'sinde rahatlıkla görebiliriz.

2-Peygamberin dinden magsadı sadece İslâm dini değildir. Hıristiyanların ve Yahudilerin dinleri de Müslümanlıktır. Çünkü kaynakları birdir. Bu konu ısrarla vurgulanmalıdır.

Maalesef bu husus o kadar iyi işlenmiş ki, birçok 'prof'larımız bütün dinleri "İbrahimî Dinler" sınıfına koyarak; Hıristiyanlığın amaçlarına nasıl hizmet ettikleri calibi dikkattir.

3-Müslümanlar ibadetlerden alıkonulmalıdır. "Allah'ın ibadete ihtiyacı olmadığı" gibi gerekçeler her an onlara telkin edilmelidir. Böylece ibadetten soğumaları sağlanmalıdır.

Bu gibi insanlarımız maalesef Türkiye'de çokça mevcuttur. Adam diyor ki: "Benim kalbim temiz, başkasının malına el sürmem; o halde ben cennete gireceğim" gibi safsatalarla kendini avutması bu fikrin sonucudur.

4-Müslümanların kılık kıyafetiyle, yaşayışıyla, yazı ve karikatür ve fıkralarla alay edilmeli.

Bu hususta bundan daha fazlası yapılmaktadır. Bırakınız alayı, hakaretler diz boyu..

5-Müslümanların ellerinde gerçek Kur'an'ın olmadığı... Hadislerin uy-

durma olduğu söylenmeli... Ve onların Kur'an ve Sünnet hakkında inançları şüpheye düşürülmelidir.

Zikredilen maddelerin cariliği aynıyla vakidir. Fazla söze lüzum yok.

"Ehl-i Sünnet İtikadı başta gelen düşmanımızdır."

Misyonerlik faaliyetlerinin uzun soluklu bir mücadelenin keşif kolu olduğuna dair delillerden birini de, kendi ağzlarından ifade edelim.

Vatikan ve Kiliseler Birliği adına "Dinlerarası Diyalog" fikrini ortaya atan misyonerler teşkilâtının lideri Louis Massignon'un Misyonerler Zirvesi'nde yaptığı konuşma ne kadar mesafe katettiklerine delil olması açısından ehemmiyet arz etmektedir.

"Müslümanların her şeyini tahrip ile mahvettik. Dinleri, inançları, ahlâkları, dine bağlılıkları ve insanî duyguları mahvoldu. Onları millî-manevî değerlerini batı medeniyeti potasında eriterek kendimize benzettik. İslâmiyet'ten uzaklaştırdık. İslâmiyet'i öğrenmeyi, yaşamayı, namaz kılmayı ve Kur'an-ı Kerim öğrenmeyi suç ve gericilik olarak göstermeyi başardık. Artık çoğu hiçbir şeye tam olarak inanmıyorlar. Ehl-i Sünnet İtikadı başta gelen düşmanımızdır. Bu İtikadı geçmişte sapık inançlara kanalize ettik. Son yıllarda ise Müslüman görünen bazı ilâhîyâtçılarla, 14 asırlık dinlerini, itikatlarını, ibadetlerini, tartışır hale getirdik. Derin bir boşluğa düşürdük. Bundan sonra siz misyonerlerin işi daha kolaylaştı. Maaş bağlayarak, vize va'di, yurtdışında iş imkânı, fuhşu kullanarak Müslümanları Hıristiyan yapınız." (M. Necati Özfatura, Türkiye Gazetesi)

"Ve dünyada ilk Hıristiyan devletin Habeşistan..."

Misyonerler özellikle fakir insanları, açları, zor durumda olanları, fakru zaruret içindekileri; kısaca Müslümanların en zayıf noktalarını yakalayarak; oradan Hıristiyanlık şıngası ile zehrini boşaltmaktadırlar. Uçkuruna düşkün olanlara; kadınlar ile yaklaşarak; paragözlere para dağıtarak onları kenidilerine hizmet ettirmektedirler. Bir de cahil olan müslümanları rahatlıkla kandırmaktadırlar. Anlattık-

larına bakan bir Müslüman o mevzu ile alâkalı yeterince malûmât sahibi değil ise, misyonerlerin tuzağına düşmemesi mümkün değildir. Ne zaman ki karşısındaki müslüman şuurlu ve dine vukufiyeti var; o zaman çark ederek oradan uzaklaşmaktadır. Buna misal olması açısından rahmetli Ahmed Davutoğlu şöyle bir hadiseyi nakletmektedir:

“(B)ana birisi şöyle bir vak’a anlattı:

Talebe olarak üniversiteye devam ediyordum. Bir gün arkadaşlarım beni gecenin muayyen bir saatinde bir yere dâvet ettiler. Dâvete sebep iki ecnebi misafirmiş. Bunların biri İsviçre’li doktor, diğeri galiba Amerikalı bir mühendis imiş. Türk gençleri ile görüşüp tanışmak istiyorlarmış. Arkadaşlara bu gibi misafirler sık sık gelir; beraberce sohbet ederlermiş. Söz verdim. Ve gittim. Sohbet toplantısı hayli kalabalık idi. Misafirlere bol bol çay, meyve ikram ediliyordu. Yerime oturdum. Az sonra ecnebi misafirler de geldiler. Ve hepimizi selâmladıktan sonra kendilerini takdim ettiler. Anlaşma tercüman vasıtasıyla oluyordu. Muhabbet başladı. Misafirler konuşmak istediklerini ve bunun için hazırlıklı oldukları hallerinden seziliyordu. Biri hemen söze başladı. Türkiye’ye geldiğinden, Türklerle ve bilhassa bizim gibi gençlerle tanıştığından çok memnun olduğunu söyledi. Söz arasında Türk’lerin zekâsına ve misafirperverliklerine bayıldığını, fakat bu kadar kabiliyetli bir milletin nasıl olup da hâlâ İslâm dinine bağlı kaldığına çok hayret ettiğini kemâl-i iştaha ile anlattıktan sonra Avrupa’dan misaller verdi.

-Bakınız! Bugün Avrupa’da bir tek fakir devlet göremezsiniz. Çünkü Avrupalılar Hıristiyandır: Bizim dinimiz ilerlemeyi emreder; sizin dininiz öyle değil. O uyutuyor, geri bırakıyor. Onun için bana Avrupalılar gibi ileri ve zengin bir İslâm devleti gösteremezsiniz... dedi.

Bu izahatı herkes sükûnetle dinliyor; kimsenin itiraz aklına gelmiyordu. Nihayet ben parmak kaldırarak söz istedim. Derhal verildi. Ben konuşan hatibe dünya yüzünde **ilk Hıristiyan devleti neresi olduğunu sordum.** Meğer bilmiyormuş.

-Roma, dedi. Kabul etmedim. Başka bir isim söyledi. Yine olmadı.

-Ben söyleyeyim, dedim. Ve dünyada ilk Hıristiyan devletin Habeşistan olduğunu anlattım. Şunu da ilâve ettim:

-Sizin bu izahatınız gerçeğe uygun değildir. Çünkü Habeşistan dünyanın ilk Hıristiyan devleti olmasına rağmen hâlâ dünyanın en geri kalmış ülkesidir. Şayet Hıristiyanlık ilerlemeyi âmir bir din olsaydı, bugün Habeşistan dünyanın en ileri memleketi olması icab ederdi... dedim.

Bu sözlerimi işten hatip kızardı ve biraz bocaladıktan sonra hemen sözüne nihayet vererek yanımdan kaçtı. Bunun üzerine arkadaşlar galeyana geldiler.

-Vay kâfir! Bizi ayartmaya gelmiş; şunun haddini birdiriverelim, dediler. Ben bin bir türlü rica minnet kendilerini güç halle teskin ettim. Yoksa belki de adamı linç edeceklerdi.” (Davutoğlu, 1989:26-27)

Peki, bu adamlar böyle bir pervasızlığı nereden alıyorlar?

Tabiki bizim bilgisizliğimizden, cehaletimizden.. Okumayı, araştırmayı lüzumsuz gören bir anlayışa sahip olmamızdan..

Misyonerlik faaliyetleri o kadar planlı ve programlı bir şekilde yürütülmektedir ki, Hıristiyanlaştırma faaliyeti yürütülecek milletin nasıl Hıristiyanlaştırılacağı üzerinde kafa yorarak; bu yönde araştırmalar yaparak; hassas konuları hususları iyi tetkik ederek ; ondan sonra hücumla geçmektedirler. Adamlar doğrudan doğruya Müslüman-Türk’e gelip de: “Arkadaş seni biz Hıristiyan yapacağız” demiyorlar. Ona, aslı astarı olmayan Hıristiyanlığı anlatıyorlar. İnciller’de yazılı olmayana ya da istedikleri gibi yazılmış İncillerden örnekler vererek müslümanın kanına girip hedefi tutturmanın hazzını yaşıyorlar.

Şurası unutulmamalıdır: Misyonerlik faaliyetlerinin asıl amacı, Türkiye’de yeni bir “Sevr”i hortlatmaktır.

Bakınız, müslümanların nasıl Hıristiyan yapılacağı üzerinde eserler bile telif etmişler. Bunlardan biri olan Geo G.Harris, “Müslümanlar Nasıl Hıristiyan Nasıl Yapılır?” isimli kitabında,

Hıristiyanlaştırmanın yolunu tarif etmektedir

“Müslümanları Hıristiyan yapmak çok zordur. Çünkü Müslümanlar, inançlarına, an’anelerine bağlıdır ve çok inatçıdırlar. Bunları Hıristiyan yapmak için şu hususlara dikkat edilmesi gerekir.

1-Onları Hıristiyan olmak için açıkta katıyın zorlamayın. Hiç olmazsa, kalblerine bir şüphe salarsanız, başlangıçta bu şüphe bile bize yeter.

2-Müslümanlar genellikle fakir kimselerdir. Fakir bir Müslümana bol para, hediye ve eşya vererek veya ona bir Hıristiyanın yanında iş imkanı sağlayarak, kendisini Hıristiyanlığa teşvik etmelidir.

3-Müslümanların çoğu, din ve fen bilgilerinden cahildir. Ne Hıristiyanlık ne de Müslümanlık hakkında geniş bilgileri yoktur. Çoğu İslâm ilimlerinden ve İslam âlimlerinin kitaplarındaki ince bilgilerinden tamamen habersizdir. Dağıttığımız kitapların onların anlayabilecekleri kadar basit ve açık ifadeli olmasına son derece dikkat edin. Karşınızdaki insanların çok cahil olduğunu ve kafalarının ancak basit ifadeleri anlayabileceklerini unutmayın. İçlerinden elde ettiğiniz kimselerle İslâmiyet’e hurafeler sokun. **Bunlar vasıtasıyla, reformu; dinin emir ve yasaklarının çağa uymadığını sık sık gündeme getirin. Geçmişle irtibatlarını kesin; herkesin dinin kurallarını kendisinin yorumlamasını sağlayın!** Bu fikirde olanlara el altından destek verin! İslâmiyet ne kadar bozulursa, aslı unsurlarından ne kadar uzaklaştırılırsa bizim işimiz de o kadar kolaylaşır.

4-Onlara daima şunu anlatın: **“Siz de biz de aynı Allah’a inanıyoruz. Ancak gerçek din Hıristiyanlıktır.** Bunun ispatı meydandadır. Görüyorsunuz ki, teknolojiye zirvede olan devletler Hıristiyan; dünyada en zengin, en medeni, en bahtiyar insanlar yine Hıristiyanlar. İslâm memleketleri Hıristiyan memleketlerinden yardım dilenmekte... Allah , gerçek din olan Hıristiyanlığa girmeyenleri cezalandırmak için, sefil, fakir, perişan bir halde bırakmakta. Bunun için Müslümanların hiçbir zaman iki yakası bir araya gelmeyecektir.”

Bizdeki birçok akademik payesi

olanların da reformu dillerinden dü-
şürmediklerini muhtelif mahfillerdeki
konuşmalarından anlamaktayız. Hatta
öyle ki, bazı sorumlu mevkiideki zevatın da bu konuda beyanat vermesi ca-
libi dikkattir. Bakınız Diyanet İşleri
Eski Başkanı Prof. Dr. Ali Bardakoğlu
Ekim 2003 tarihli gazete ve Tv'lerdeki
canlı yayındaki şu sözleri üzerinde dü-
şünülmeye değer konulardır. Bakınız
ne diyor sayın Başkan: "**Dinin moder-
nize edilmesi gerekir. Dindar-
lığımızı içinde bulunduğumuz ortama
uydurmak gerekir.** Dini biraz hafiflet-
mek gerekir. Yapacağımız şey, insan-
ların din algılamasını düzeltmek,
tarihten bulaşmış şeyleri ayıklamak.
Sarıklı kübbeli bir dini otorite istemi-
yoruz. Dinde aslanan Allah'ı sevmek-
tir. Onun dışındaki, namaz kılma,
oruç tutma... gibi şeyler ferdi tercih-
tir... **Bugün yaşanan İslam, Emevi,
Osmanlı İslamıdır. 21. Asırdayız,
eski uygulamalara bağlı kalamayız.
Zamanımızın şartlarına göre, İslâmı
yeniden dizayn etmeliyiz.** Dinimiz
neleri yiyeceğimiz, içeceğimizi bildir-
mez. Sadece iyi bir insan nasıl olur onu
bildirir... **İslâm'a yeni bir İslâm elbi-
sesi giydireceğiz!"**

Vatikan ve Malta Şövalyeleri isimli
kitapta da şunlar yazılmaktadır: (Ay-
tuñ Altındal, Yeni Avrasya Yayınları)
**"Şahısların Müslümanlıktan Hıristi-
yanlığa geçmesi gerekmez. Oldukları
yerde, oldukları gibi kalsınlar. Ama
bizim gibi düşünsünler. Müslüman
gibi düşünmesinler. Fakat müslüman
gibi düşündüğüne, müslüman gibi
yaşadığına inansınlar"**.

Şimdi de Hıristiyanların kutsal ki-
tabı olarak kabul ettikleri, "İncil ve
Kitab-ı Mukaddes" üzerinde duraca-
ğım. Kitab-ı Mukaddes'in tarihî seyrini
ve Hıristiyanların inandıkları İncil'ler-
den bölümler naklederek nasıl bir ina-
nışa sahip olduklarını göz önüne
sermeye çalışacağım.

Hıristiyanlık; Hz. İsa'nın getirmiş
olduğu dinin adıdır. Hıristiyan keli-
mesi Yunanca "**Hristos**" dan gelmek-
tedir. Hırsitos'un Arapça karşılığı
"**Mesih**" kelimesidir.

İslâm Dini'nde Hıristiyanlık ise
şöyle nitelenmektedir. Kur'an-ı Kerim
ve Hadis-i Şeriflerde "Nasraniyye" ve
"Nasâra" kelimeleri kullanılmakta-

dır. Kur'an ve Hadiste bu kelime kulla-
nılmasına rağmen, Türkçe'de Nasrani
ve Nasâra kelimelerinden ziyade,
Yunan menşeli Hıristiyan kelimesi kul-
lanılmaktadır. İslâm kaynaklarında
Nasrani ve Nasâra kelimesinin kulla-
nılmasının sebebi ise, Hz. İsa'nın Fi-
listin'deki Nasıra şehrinden olması
olarak gösterilmektedir. Bu durumda
Nasrâni, Nâsıralı İsa'ya tabi olan
kimse demek oluyor. (Kuzgun, 1991:
45-46)

Şimdi de, Kitab-ı Mukaddes nedir?
Kaç bölümden oluşur? Bu hususla alâ-
kali malumat verelim.

Hıristiyanlığın kutsal kitabına,
Türkçe'de Kitab-ı Mukaddes adı veri-
lir. Bunun Arapça karşılığı ise "el-Kita-
bu'l-Mukaddes"tir. Yunanca aslı ise
"Bible"dir. (Kuzgun, 1991:56)

Günümüzde Hıristiyan Kilisesi'nin
resmi olarak kabul ettiği Bible yahut
Türkçe muadili olan Kitab-ı Mukad-
des, yazmalardan müteşekkildir. Gü-
nümüzde kabul gören İncillerin adedi
dörttür. Bunların isimleri ise Matta,
Markos, Luka, Yuhanna'dır. Ancak bu
İncillerin sayısı mezheplere göre fark-
lılık arzettiği gibi asırlara göre de de-
ğişmektedir. Mesala M.S. 4. Asırdaki
mezhep Yeni Ahid'de yer alan kitapla-
rın sayısını 23 olarak kabul ederken;
aynı mezhep birkaç asır sonra sayıyı
bu sefer de 27'ye çıkarmaktadır. (Kuz-
gun, 1991: 57) Yani borsa gibi, zamana
göre değişebiliyor. Bir nevi, arz talep
meselesi. Bazen bu sayı yüzlerle ifade
edilmektedir. İnciller yazılı yazılı, ter-
cüme edilerek; tercüme edilen tekrar
tashi edilmek; ve bu şekilde bir zin-
cipleme İnciller, aslından çok daha
farklı noktalara gelmiştir. Özellikle
kopya etme geleneği bu tahrifatın hız-
lanmasına zemin oluşturmuştur. "Ki-
tapları kopya etme işinde çoğaltma,
ilk nüshalara bakılarak yapılmamış,
kopya edilmiş nüshalardan yeni kop-
yalar yapılmıştır. Dolayısıyla en eski
nüshadan yapılan kopyalarda mey-
dana gelen hatalar, bu kopyalardan,
yeniden kopya edilen nüshalara
aynen geçmiş, bir kitap ikinci olarak
kopya edilirken kopyayı yapanın yeni
hataları bu kopyaya eklenmiş, ikinci
kopyadan üçüncü kopyayı yapan, bi-
rinci ve ikinci kopyacının hatalarını
aynen tekrarladığı gibi, kendisi de
yeni hatalar ilave etmiş, dördüncü,

beşinci, altıncı ilah... kopyacılar da
böylece hatalar ve farklılıklar katlana-
rak artmıştır." (Kuzgun, 1991:88)

Bible ya da Kitab-ı Mukaddes için-
deki yazmalar ikiye ayrılmaktadır.

1- Eski Ahid

2- Yeni Ahid

Şimdi de biraz bu konu üzerinde
duralım.

1-Eski Ahid: Hıristiyanlar, Hz.
İsa'dan evvel ortaya çıkan, Yahudilerce
kutsal kabul edilen kitaplara da inan-
maktadırlar. Yahudilerin de kutsal
kabul edip inandığı kitaplara Hıristi-
yanlarca da benimsenip kabul edilmiş-
tir. İşte, bu kitaplara "**Eski Ahid**" ismi
verilmektedir. Eski Ahid Hz. İsa'dan
önce ortaya çıkmış, Hz. Musa ile Allah
arasındaki sözleşmeyi (Tevrat) ve Hz.
Musa'dan sonra gelen bazı Yahudi
peygamberlerinin sözlerini ihtiva et-
mektedir. Bunlar Hz. İsa'dan evvel gel-
diği için bu kitaplara "**Eski Ahid**" (Eski
Sözleşme) diye isimlendirilmiştir. Hı-
ristiyanların, Yahudilerin kutsal kitabı
Tanah'ı, Eski Ahid olarak kabullen-
meleri, aslında günümüzdeki Yahudi-
Hıristiyan dayanışmasının da bir
sonucudur. Özellikle ABD (Evanjelist-
Yahudi dayanışması kökenini buradan
almaktadır) İsrail ilişkilerindeki siyasi
dayanışmanın sonucunda dünya siya-
seti bir şekilde yönlendirilmek isten-
mektedir."

Ancak, Yahudiler Kutsal kitapla-
rına "**Eski Ahid**" ismini asla vermezler.
Çünkü Yahudilere göre Hz. İsa pey-
gamber değildir. Peygamber olma-
yınca da Allah ile kendisi arasında
herhangi bir sözleşme (ahid) olmamış-
tır. Sözleşme Allah ile Hz. Musa ara-
sında cereyan etmiştir. Dolayısıyla
Tur-i Sina'da yapılan ahidden sonra
herhangi bir sözleşme yapılmadığın-
dan; eski ve yeni ahidden söz etmek
mümkün değildir. Yahudiler bu şe-
kilde kendi kitaplarına Eski Ahid ola-
rak kabul etmedikleri kitaplarına
Tanah ismini vermektedirler. Yahudi-
lere göre Tanah üç bölümden oluşur: 1-
Tora (Tevrat), 2-Neviim (Nebiler),
3-Ketuvim (Kitaplar)

Tabiatıyla Hıristiyanların kabul et-
tikleri Eski Ahid ile Yahudilerin Ta-
nah'ı arasında büyük farklılıklar
mevcuttur. İbranice yazılmış Yahudi
Tanah'na en yakın Tanah, protestan-

ların elindeki Eski Ahid'dir.

Günümüzde Tevrat olarak bize anlatılan veya bildiklerimiz Hıristiyanların Kutsal kitabı olan Kitab-ı Mukaddes'teki Eski Ahid'deki bilgilerden öğreniyoruz.

Peki neden Hıristiyanlar Yahudilerin bile kabul etmedikleri Eski Ahidi kabullenmektedirler? Bunun sebebi olarak da şu ifade edilmektedir: Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde onların ellerinde herhangi bir yazılı metin bulunmamasından kaynaklandığı söylenmektedir. (Kuzgun, 1991:64) Çünkü Hıristiyanların ellerinde ilk iki asır yazılı birer kutsal metin bulunmuyordu. Şu anda mevcut İnciller, üçüncü, dördüncü, beşinci, hatta altıncı yüzyıllarda yazılmıştı. (M.S.)

2- Yeni Ahid: Hz. İsa'nın hayatını, dünyadan ayrılışını, vaaz ve nasihatlerini ihtiva eden ve onun öğrencileri tarafından yazılan kitap ve risalelere Yeni Ahid denmektedir. Yeni Ahid, uzun çalışmalar, tartışmalar neticesinde kitapların sayısı 27 olarak kabul edilmiştir. Bunlar, Dört İncil, Resüller'in İşleri, Pavlos'un ondört Mektubu, Yakub'un bir Mektubu, Petrusun iki Mektubu, Yuhanna'nın üç Mektubu, Yehuda'nın bir Mektubu ve Yuhanna'nın Vahyi'nden teşekkül ettirilmiştir.

Eski Ahid ile Yeni Ahid M.S. ikinci asrın sonlarına doğru birleştirilerek Hıristiyanların Kitab-ı Mukaddesleri meydana gelmiş; dördüncü asırdan sonra da bütün dünyaya kopyalanarak dağıtmaya başlanmıştır.

Hıristiyanların esas aldıkları İncil kelimesi Yunanca "**Euangelion**" dan gelmektedir. "**eu**" iyi, "**angelion**" haber manasına karşılık gelmektedir. Euangelion kelimesi zamanla Evangelion ve Evagile şeklinde değişime uğramıştır. İslâm kaynaklarında kullanılan "İncil" kelimesi, Yunanca Evagile'den alınmıştır. Bu kelime lugatta "iyi haber" ve "müjdeli haber" manasına gelen İncil kelimesi ile, Hıristiyanların Kitab-ı Mukaddes'inin Yeni Ahid bölümünde yer alan ve Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından yazılan dört kitap kastedilmektedir. (Kuzgun, 1991:117)

(Burada bir hususu da ifade etmekte yarar vardır. Şimdilerde dağıtılan ve Yeni Yaşam yayınları tarafından

bir kurula hazırlanmış olan Yeni Ahidin tercümesinin tamamına "Müjde, İncilin Çağdaş bir çevirisi" adı altında yayınlanan İncil, dört İncilden başka, Yeni Ahidin tamamını ihtiva edecek şekilde hazırlanmış ve Yeni Ahidin tamamına İncil denmiştir.)

Hıristiyanlara göre teslis inancı da şöyledir. Mevcut İnciller kaynak alındığında Hz. İsa, Allah'ın oğludur. Teslis inancının üç unsuru baba, oğul ve ruhu'l-kudüs, aslında aynı şeylerdi. Baba Allah'dır, oğul Allah'tır, ruhu'l-kudüs de Allah'dır, ve bunların üçü, üç ayrı ilah değil, aksine tek bir Allah'dır. Yuhanna'ya göre Hz.İsa, "**Ben babadayım, baba bendedir**" demmiştir. (Kitab-ı Mukaddes, Yuhanna, 14:11) Yani Allah'ın oğlu olan İsa aynı zamanda Allah'ın kendisidir, veya Allah kendisine hulûl etmiş, vücuduna Allah'ın ruhu girmiştir. (Kuzgun, 1991:127)

Peki, şu anda mevcut İnciller ve Hıristiyanlık inancı nasıl teşkil etmiştir?

Bunun için muhtelif asırlarda konsiller toplanmıştır. Bu konsillerin en önemlisi ve alınan kararların ehemmiyeti açısından dikkatle incelenmesi icap eden konsil, M.S.325 yılında İznik'te toplanan konsildir ki, buna İznik Konsili denmiştir. Konsilin toplanmasına sebep olan ise Roma İmparatoru Konstantin'dir. Bu imparator toplantıyı tertip ettirdiği zaman Hıristiyan bile değildi. Sadece Hıristiyanlığa temayül gösteriyordu. Putperest olan Roma, ancak tahrif edilmiş olan ve putperestliğe yönelmiş Hıristiyanlığı kabul edebilirdi. Bunun için imparatorluk sınırları dahilinde bulunan patrik ve piskoposları İznik'e davet etti. Bu davete de 2048 patrik ve piskopos uyarak geldi. Bu konsil uzun tartışmalardan sonra Hz İsa ve Hz. Meryem hakkında şu görüşlere vardılar:

1-Hz. İsa ve annesi Meryem, Allah'tan başka iki ayrı ilahtırlar. Bu görüşü benimseyenlere "Meryemiler" adı verildi.

2-Hz. İsa, Allah'ın bir şulesi, bir alevi menzilesindedir. Yani ateşin alevi ne ise, Allah için Hz İsa odur. Allah ateş, Hz. İsa ise Allah'ın alevi gibidir.

3-Hz İsa, Hz. Meryem'den doğmuştur ama, onun karnında dokuz ay kalmamıştır. O, Mer-

yem'in rahminden suyun oluktan akışı gibi süratle geçmiştir. Bu görüş sahiplerine göre keleme, Meryem'in kulağından girmiş ve aynı saatte çocuk olarak rahminden çıkmıştır.

4-Hz. İsa Allah'tan halkedilmiş bir insandır; cevheri bakımından bizden biri gibidir. Oğul olarak başlangıcı Meryem'dendir. Allah onu, insanî cevheri içinde kurtarıcı olmak üzere seçmiş, ilâhî nimetlere sahip kılmış, muhabbet, sevgi ve arzu ile ona hulûl etmiş ve onun bedenine girmiştir. Bu hulûl ediş sebebi ile, ona "Allah'ın Oğlu" denmiştir. Allah, bir cevher ve bir unsurdur, ancak O'nun üç ismi vardır. Bu görüşü savunanların başında Antakya patriği vardı.

5-Salih ilah, salih olmayan ilâh ve bu ikisinin arasında adil olan ilâh olmak üzere üç ayrı ilâh vardır. Bu görüş sahipleri muhtemelen Zerdüşlükten etkilenmiş olmalıdırlar.

6-Hz. İsa, Allah'ın oğlu olarak yaratıcı ilâhtır. Bu görüşü ileri sürenler Pavlosçulardı.

Uzun tartışmalardan sonra müşteri bir noktada buluşamayan patrik ve piskoposlar, sonunda sadece 2048 kişiden 318 kişinin üzerinde ittifak ettikleri 6.madde olarak Pavlosçu görüş kabul edilmiştir. (Kuzgun, 1991:157-158) Burada dikkat çeken hususun, azınlığın çoğunluğa hükmetmesidir. Bu görüşlerin aslında hepsi de tahrif edilmiş, aslında saptırılmış; aslı itibarıyla semavi, sonuç itibarıyla insani olan böyle bir din ortaya çıkmıştır. Halbuki tevhide en yakın İncil olan Barnaba İncili, Kilise tarafında aforoz edilmiştir. Reddedilmiştir. Zira bu İncil, gerçek İncil'e en yakın İncil olup, tek Allah inancından bahsetmekte, teslis itikadını reddetmekte, çarmıh olayını kabul etmemekte ve Hz. İsa'nın peygamber olduğunu açıkça yazmaktadır. Asıl adı Yusuf olan Barnaba, Hz.İsa'nın havarilerindedir. Barnaba İncilinde peygamberimizin 600 veya 1000 yıl sonra geleceğini yazmaktadır.

Yine gerçeğe yakın İnciler'de geçen şu ifadeler ve haber Hıristiyanlarca hâlâ gizlenmektedir: "**Senden sonra bir peygamber gelir ism-i şerifi Pa-**

raklit'tir"

[Tercüman, 40] Paraklit, Peygamber Efendimizin ismi şerifidir. Tabi tahrif olmuş İnciller ve zihinler buna yaklaşmıyor. Zaten bunu yakalayanlar da Müslüman oluyor.

Burada şu hususu zikretmekte büyük fayda vardır. "Kur'an-ı Kerim, isim zikretmek suretiyle ile Tevrat ve İncil'de tahrifat olduğunu belirtmesi, Hıristiyanlığın yayılmasında ciddi engel teşkil etmeye başlamıştır. Kur'an'da olduğu gibi Hadis-i Şeriflerde de aynı tema işlenmiş, Hz. Muhammed (S.A.S.), Mekke ve Medine'de bulunan Yahudi ve Hıristiyanlarla konuşurken, Tevrat ve İncil'de birtakım tahrifatın olduğunu onlara söylemiştir. Hz Muhammed'in irşad çalışmaları sadece Mekke ve Medineli Müşriklere yönelik değildi. O, Müşriklerle birlikte Mekke ve Medine'deki Hıristiyan ve Yahudileri de İslâm'a davet ediyordu. Hıristiyan ve Yahudilerin İslâm'a davet edilmeleri esnasında onun en çok temas ettiği husus, Tevrat ve İncil'de tahrifat ve değişikliklerin olduğu, dolayısı ile bunların hükümlerinin ortadan kalktığı ve Kur'an-ı Kerimin bu kitaplardaki hata ve tahrifatı düzeltici olarak gönderildiği gerçeği idi. Hz.Muhammed(S.A.S.), Hıristiyan ve Yahudileri ikna etmek için zaman zaman İncil ve Tevrat'taki hata ve tahrifleri örneklerle açıklıyor, bu kitaplardaki tutarsızlıkları ve çelişkileri gözler önüne seriyordu. Onun bu etkili faaliyetleri sonunda, birçok Yahudi ve Hıristiyan, İslâm'ı kabul ederek Sahabe-i Kiram arasına dahil olmuşlardır. Hz. Muhammed'den sonra Sahabe, Tabiîn ve onlardan sonra gelenler, hep onun metodu ile, yani Kur'an-ı Kerimi Tevrat ve İncil'le karşılaştırmak sureti ile İslâm'ı yaymaya devam etmişlerdir. Onların ayet ve hadislere dayanarak yaptıkları bu çalışmalar, bilhassa Necran, Filistin ve Suri-ye'de birçok Hıristiyan'ın kendi dinlerini terkederek İslâmiyet'e girmelerine sebep olmuştur. Hicrî üçüncü asra kadar bu şekilde yürütülen çalışmalar, gitgide daha sistemli bir hale gelmiş, bu asrın ortalarından itibaren İslâm dünyasında Hıristiyanlık ve Kitab-ı Mukaddes ile ilgili olarak eserler yazılmaya başlanmış-tır. Bu yüz-

yılda daha önce Hıristiyan iken bilahere Müslüman olan Ali b. Rabban et-Taberî isimli bir müellif, "**ed-Din ve'd-Devle**" adlı bir eser yazarak, Kur'an-ı Kerimi Tevrat ve İncille karşılaştırmış ve İslâmiyetin Hıristiyanlığa karşı üstünlüğünü ortaya koymuştur [el-**Hardlu**, 1984; s. 15 (nakleden, Kuzgun, s., 92, 939)]

İncillerin tahrifatını sadece Müslümanlar değil, bizatihi kendileri de dile getirmişlerdir. Akl-ı selim sahipleri gerek Kitab-ı Mukaddes, gerekse sadece Yeni Ahid'i içine alan İncillerin muharref oldukları noktasında beyanatları olmuş, bununla alâkalı eserler vücuda getirmişlerdir. Meselâ bunlardan birisi olan, Yahudi asıllı Baruh Spinoza (1632-1677), felsefî kabiliyeti sayesinde Kitab-ı Mukaddes üzerinde pek çok tenkidler yapmış ve şu sonuçları elde etmiştir: "Eğer kutsal metinleri, gerçekte olduğundan farklı göstermek için üzerlerine yüklenen peşin hükümlerden sıyrılır ve diğer bütün metinlere yaptığımız gibi, onlara da tenkid kurallarını tatbik edersek, onların hakikî mahiyetleri ortaya çıkar. O zaman bunların birer insan eseri olduğu, şüpheler, tezatlar ve yanlışlıklarla dolu olduğu anlaşılır. On Emir, Hz. Musa tarafından yazılmış olmaz. Yeşu, Hakimler, Rut, Samuel ve Krallar gibi kitapların metinleri de otantik (sahih) değildir" [Strachan, 314-318; Harman, 213 (Nak., Kuzgun, 1991:103)]

Bu kadar izahattan sonra misyonerlerin, Hıristiyan din adamlarının; "**barış, sevgi, hoşgörü, bütün insanlığı kucaklayıcı, dünyaya meyletmeyen,**" vs gibi yaftalarla insanlığı uyutan kutsal sözlere karşılık! Kitab-ı Mukaddes'ten gerçek bölümler nakledeceğim. Anlaşılacağı üzere, aslında yazılanlarla anlatılanlar arasında uçurum olduğu kendiliğinden görülecektir. İnsanları nasıl aldattıkları ayan beyan ortaya çıkacaktır. Ve, yine vereceğim iki örnekte de görülecektir ki, ne kadar da sapkın din adamlarına sahip olduğu; "**barış, sevgi, kardeşlik**" gibi mefhumlarla yakın uzaktan alâkalarının olmadığı vuzuha kavuşacaktır. Yine tarihten günümüze Hıristiyan Uygurluğu'nun ne kadar barbar bir zihniyete sahip olduğunu misallerle açıklayacağım.

Kitab-ı Mukaddes'ten nakledeceğim bölümler, aynı zamanda da İncilleri de ihtiva etmektedir. Çünkü İncil olarak kabul edilen dört kitap, Kitab-ı Mukaddes'in içinde mevcuttur.

Kitab-ı Mukaddes'ten seçmeler

Matta İnciline göre Hz.İsa şöyle söylüyor:

"Yeryüzünde selamet getirmeye geldiğimi sanmayın; ben selamet değil, fakat kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben adamla babasının, kızla anasının ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymaya geldim. Adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır". **Matta, 10:34-35**

Kitab-ı Mukaddese göre Lut peygamber, kızları ile zina ediyor:

"Lut Tsoar'dan çıkıp dağda oturdu, iki kızı da onunla beraberdi... O ve iki kızı bir mağarada oturdular. Büyük kızı küçüğüne şöyle dedi: Babamız kocamıştır, bütün dünyanın yoluna göre yanımıza girmek için memlekette erkek yoktur, gel babamıza şarap içirelim ve babamızdan zürriyet yaşatmak için onunla yatalım. O gece babalarına şarap içirdiler, büyük kızı grip babası ile yattı ve onun yatmasını ve kalkmasını bilmedi. Ertesi gün büyük kız küçüğüne dedi: Dün gece ; babamla yattım, bu gece de ona şarap içirelim ve babamızdan zürriyet yaşatmak için gir, onunla yat. O gece de babalarına şarap içirdiler, küçük kız kalkıp onunla yattı... Lut'un iki kızı böylece babalarından gebe kaldılar." **Tekvin, 10:30-36**

Luka İnciline göre Hz. İsa şöyle buyuruyor:

"Eğer bir kimse bana gelir ve kendi anasına, babasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine, hatta kendi canına buğzetmezse benim şakirdim olamaz." **Luka, 14:26**

Yine Luka İnciline göre Hz.İsa şöyle diyor:

"Ben dünyaya ateş atmaya geldim, eğer şimdiden tutuşmuşsa daha ne isterim... Dünyaya selamet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeye geldim. Çünkü bundan sonra bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar." (Luka,

12:49-52)

Eski Ahide göre Davud (A.S.) şunları yapıyor:

"Akşamleyin Davud yatağından kalktı ve evinin damı üzerinde geziniyordu, yıkanmakta olan bir kadını damdan gördü, kadının bakılışı çok güzeldi. Davud kadın hakkında soruşturdu, biri onun Hitti Uriya'nın karısı ve Eliam'ın kızı Bat-Şeba olduğunu söyledi. Davud ulaklar gönderip onu getirtti, kadın onun yanına geldi... Davud onunla yattı, kadın evine döndü ve kadın gebe kaldı ve Davud'a gebe kaldığını bildirdi... Davud Yoab'a mektup yazdı ve bu mektubu (Zina etmiş olduğu kadın Bat-Şeba'nın kocası) Uriya ile ona gönderdi. Mektupta, "Uriya'yı şiddetli cenkte ön diziyeye koyun ve onun yanından çekilin ki vurulsun da olsun" diye yazdı. Yoab, şehri muhasara altında tutarken yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere karşı Uriya'yı koydu, şehrin adamları Yoab'la cenk ettiler, kavimden, Davud'un kullarından düşenler oldu. Hitti Uriya da öldü... Uriya'nın karısı kocasının öldüğünü işitti.. Yası geçince Davud gönderip onu evine aldı.." **II Samuel, 11:2-27**

İncillere göre Hz.İsa, babası ölen öğrenciye şöyle diyor :

"Şakirtlerden bir başkası İsa'ya dedi: Ya rab bana izin ver, önce gideyim ve babamı gömeyim, fakat İsa ona dedi: Benim ardımca gel, ölülerini bırak, kendi ölülerini gömsünler." **Matta, 8:21-22**

Hız. isa, Havarilerine şöyle hakaret ediyor:

"Ey İmansız nesil! Ne vakte kadar size dayanacağım." **Markos, 9:19**

Eski Ahide göre Hz.Yakub'un oğlu Yehuda, gelini ile zina ediyor:

"Yehuda ilk oğlu Er için bir karı aldı ve onun adı Tamar'dı. Yehuda'nın oğlu Er rabbin gözünde kötü idi. Ve rab onu öldürdü... Yehuda dostu Adullam'lı Hira ile Timnat'a, sürüsünü kırkanların yanına çıktı. Tamar'a (Yehuda'nın dul gelini) işte kaynatan sürüsünü kırkmak için Timnat'a çıkıyor diye bildirildi. O da üzerinden dul-luk esvabını çıkardı, peçesi ile örtündü ve Timnat yolu üzerinde olan Enaim kapısında sarınıp oturdu... Yehuda onu orada görünce kendisini kötü

kadın zannetti, çünkü yüzünü kapamıştı. Yolda onun yanına inip dedi: Rica ederim gel senin yanına gireyim; çünkü onun kendi gelini olduğunu bilmedi. Tamar dedi: Yanıma girmek için bana ne verirsin? Ve o dedi: Sürüden bir oğlak gönderirim. Tamar dedi: Onu gönderinceye kadar bir rehin verir misin? Yehuda dedi: Ne vereyim? Tamar dedi: Mühürünü, kaytanını ve elindeki değneğini.Yehuda onları ona verip yanına girdi...Üç ay kadar sonra Yehuda'ya: Gelinin Tamar zina etmiştir ve o bu zina ile gebe kalmıştır diye bildirildi. Yehuda dedi: Onu çıkarın, yakılsın. Tamar dışarı çıkarıldığı zaman: Bu şeyler kiminse ben bu adamdan gebe kaldım diyerek rehinleri kaynatasına gönderdi ve dedi: Bak mühür, kaytanlar ve değnek kimindir? Yehuda onları tanıdı..." **Tekvin, 38:6-26**

Yeni Ahide göre Pavlos kötü insanların ve günahkârların öldürül-meleri gerektiğini şu sözlerle açıklıyor:

"Bütün haksızlık, kötülük, tamah, şerirlik ile dolmuş olarak haset, katil, niza, hile, huysuzluk ile dolu, kötülük söyleyenler, zemmamlar, Allah'ın menfurları, küstah, kibirli, övünücü, kötü şeyler mucidi, anaya babaya itaatsiz, anlayışsız, sözünde durmaz, tabii sevgiden mahrum, merhametsizdirler. Bu gibi şeyleri işleyenler ölüme müstehaktırlar." **Romalılara Mektup, I: 29-32**

Yuhanna İnciline göre Hz. İsa, hayvanlara sopa ile saldırıyor:

"Yahudilerin fışığı yakındı, İsa Yaruşalim'e çıktı. Mabette sığır, koyun ve güvercin satanlar ile sarrafları oturmakta buldu, iplerden bir kırpaç yapıp hepsini, koyunları da sığırları da mabetten kovdu, sarrafların paralarını döktü ve masalarını devirdi." **Yuhanna, 2:13-15**

İncillere göre Hz.İsa, İsrail ırkından olmayanları şöyle tahkir ediyor:

"Mukaddes olanı köpeklere veremeyin ve İncilerinizi domuzların önüne atmayın ki, onları ayakları altında çiğ-nemesinler." **Matta, 7: 6**

İncillere göre Hz. İsa şu sözlerle ırkçılık yapıyor :

"İsa bu Onikileri gönderdi ve onlara emrederek dedi:Milletlerin yoluna

gitmeyin ve Samiriyelilerin şehirlerinden hiçbirine girmeyin; fakat daha ziyade İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gidin." **Matta, 10:5-6**

Yeni Ahid şu sözlerle köleliği meşrulaştırarak kölelerin efendilerine itaat etmelerini emrediyor :

"Boyunduruk altında olan kulların hepsi kendi efendile-rini tam hürmete layık sayınsınlar, ta ki, Allah'ın ismine ve talime küfrolunmasın ve iman etmiş efendileri olanlar, kardeş oldukları için onları hor görmesinler, fakat daha ziyade hizmet etsinler; çünkü bu hizmetten istifade edenler iman eyliyen sevgililerdir." **Timoteos'a I. Mektup, 6:1-2**

Eski Ahide göre Hz. Musa, Mısır'dan çıkarken Yahudilere, Mısırlıların mallarını çalmalarını şöyle tavsiye etmiştir:

"Mısır'dan gittiğiniz zaman eli boş gitmeyeceksiniz, fakat her kaadın komşusundan ve evinde olan misafirden gümüş, altın şeyler ve esvaplar isteyecek, oğullarınızı, kızlarınızı onlarla süsleyeceksiniz ve Mısırlıları soyacaksınız." **Çıkış, 3:21-22**

Eski Ahidde hırsızlığın yanısıra faizcilik de şöyle tavsiye edilmektedir:

"Para faizi olsun, zahire faizi olsun, yahut ödünç verilen şeyin faizi olsun, faizle kardeşine ödünç vermeyeceksin. Yabancıya faizle ödünç verebilirsin." **Tesniye, 23:19-20**

Eski Ahide göre ölmüş hayvan etini satmak caizdir:

"Hiçbir leş yemeyeceksin, onu yesin diye şehirlerinde olan garibe ve-rebilirsin, yahut yabancıya satabilirsin. Çünkü sen Allah' rabbe mukaddes bir kavimsin. Oğlağı anasının sütünde pişirme!" **Tesniye, 14:21**

Yeni Ahidde şarap içmek şöyle teşvik ediliyor:

"Artık yalnız su içme! Miden ve sık sık gelen rahatsızlıkların için biraz da şarap iç !" **Timoteos'a I. Mektup, 5:23**

İncillere göre Hz. İsa Havarilerin ayaklarını siliyor:

"İsa yemekten kalkıp esvabını bir yana koydu ve bir peşkir kuşandı. Sonra leğene su koyup şakirtlerin ayaklarını yıkamaya ve kuşandığı peşkirle onların ayaklarını silmeye baş-

ladı." Yuhanna, 13:4-5

İncillerde Hz.İsa'nın laubali tavırları şöyle sergileniyor:

"Şakirtlerden biri sofrada İsa'nın başına yaslanmıştı. İsa onu severdi...." Yuhanna, 13:23

İncillerde Hz.İsa'nın laubaliliği sadece erkeklere karşı değildir, o kadınlara karşı da laubali ve çok samimî görülüyor:

"Şehirde bulunan bir kadın, bir günahtar kadın, İsa'nın Ferrisinin evinde sofrada olduğunu öğrenince, bir ak mermer kapta değerli yağ getirip onun ayaklarının yanında arkada durdu, ağlayarak ayaklarını gözyaşları ile ıslatmaya başladı ve başının saçları ile ayaklarını sildi ve öptü ve değerli yağ ile meshetti. İsa'yı evine çağıran Ferrisi, bunu görünce içinden dedi: Bu adam peygamber olsaydı kendisine dokunan kimdir ve ne çeşit bir kadındır bilirdi... İsa kadına dönerek Simun'a dedi: Bu kadını görüyor musun? Senin evine girdim, ayaklarım için bana su vermedin; fakat o benim ayaklarımı gözyaşları ile ıslattı, saçları ile sildi. Sen bana bir öpüş vermedin, fakat o geldiğinden beri ayaklarımı durmadan öptü." Luka, 7:37-45

Markos İnciline göre Hz.İsa rüzgar ve fırtınayı şöyle azarlıyor:

"Büyük bir kasırga oldu, kayığa dalgalar saldırdı, o derece ki, artık kayık doluyordu. O ise kıçta olup yüz yastığı üzerinde uyuyordu. Onlar kendisini uyandırıp dediler: Muallim helak olmamıza aldırış etmiyor musun? O da uyanıp yeli azarladı ve denize 'sus' dedi, yel dindi." Markos, 4:37-39

İncillere göre Hz.İsa, kendini ayyaş ve obur olarak şu şekilde takdim ediyor:

"İmdi bu neslin insanlarını neye benzeteyim? Ve neye benzerler? Çarşı meydanında oturan çocuklara benzerler ki, 'Biz size kaval çaldık siz oynamadınız; biz yas tuttuk siz ağlamadınız' diye birbirlerine çağırırlar. Zira vaftizci Yahya ekmeğe yemek ve şarap içmeyerek gelmiştir, onda cin var diyorsunuz. İnsanoğlu yiyerek ve içerek gelmiştir, işte, obur ve ayyaş adam, mültezimlerin ve günahtarların dostu diyorsunuz." Luka, 7:31-34

Yeni Ahid dul kadınlar hakkında

şu aşağılayıcı tabirleri kullanıyor:

"İyi işler için hakkında şahadet olunan, bir erkeğin karısı olup altmış yaşından aşağı olmayan dul kadın, eğer çocuklar büyütmüş, eğer misafir kabul etmiş, eğer mukaddeslerin ayaklarını yıkamış, eğer sıkıntıda olanlara yardım etmiş, eğer iyi işin ardınca gitmişse kaydolsun. Fakat daha genç dul kadınları reddet. Çünkü Mesih'e muhalif olarak nefsanî heveslerine düştükleri zaman evlenmek isterler... Bununla beraber evleri gezecek aylak olmayı da öğrenirler, ancak yalnız aylak değil, fakat üzerlerine düşmeyen şeyleri söyleyerek başkalarının işlerine karışan boşboğaz olurlar." Tümoetos'a I. Mektup, 5:9-15

İncillere göre Hz.İsa, evlenmeyi, hatta erkeklerin kendilerini hadım etmelerini şöyle teşvik ediyor:

"Ben size derim: Kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder. Şakirtler İsa'ya dediler: Eğer erkeğin karısı ile hali böyle ise evlenmek iyi değil, fakat İsa onlara dedi: Bütün insanlar bu sözü kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş olanlar kabul edebilir, çünkü anadan doğma hadım vardır ve insanlar tarafından yapılmış hadım vardır, göklerin melekütu uğruna kendilerini hadım edenlere de vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin." Matta, 19:9-12

Yeni Ahide göre Pavlos kadınlardan uzak durmayı şu pasajla telkin ediyor:

"İmdi yazdığımız şeylere gelince:Adam için kadına dokunmamak daha iyidir." Korintoslulara I. Mektup, 7:1

Bir başka pasajda Pavlos, bekârların kendilerini eşleri yerine Allah'a adanmaları yüzünden daha karlı çıkacaklarını şu şekilde açıklamaktadır:

"Kızlar hakkında rabden emrim yoktur, fakat itimada olmak için rab tarafından merhamete nail olmuş bir adam olarak rey veriyorum... İnsanın olduğu gibi kalması iyidir. Kadına bağlı mısın? Çözülmeyle arama; kadından çözülmüş müsün? Kadını arama. Fakat evlenirsen günah etmezsin, bir kız evlenirse günah etmez. Fakat böyle kimselerin bedende sıkıntısı olacaktır.

Ben sizi esirgiyorum. Ey kardeşler!.. vakit kısalmıştır, bundan böyle karıları olanlar, karıları yok gibi, ağlayanlar, ağlamıyor gibi... olsunlar. Çünkü bu dünyanın heyeti geçiyor... Evlenmemiş adam, nasıl rabbi hoşnut etsin diye rabbin şeyleri için kaygı çeker; fakat evlenmiş adam nasıl karısını hoşnut etsin diye dünya işleri için kaygı çeker... Evlenmemiş olan kadın ve kız hem bedence, hem de ruhça makades olsun diye rabbin şeyleri için kaygı çeker; fakat evlenmiş nasıl kocasını hoşnut etsin diye...kaygı çeker...Kendi kızını evlendiren iyi eder ve evlendirmeyen daha iyi eder." Korintoslulara I. Mektup, 7:25-38

Eski Ahidde küfürlü ifadeler şu şekilde yer almaktadır:

"Sen çok oynaşlarla fahişelik ettin, yine de bana dön! Rab diyor: Çıplak tepelere gözlerini kaldır bak, seninle nerede yatmadılar? Sen onlar için çöldeki bedevi gibi yolların kenarında oturdu, zinalarının ve kötülüğünle diyarı murdar ettin." Yeremya, 3:1-2

"Sen güzelliğine güvendin ve şöretin yüzünden fahişelik ettin, yoldan geçen her adamın üzerine fahişeliklerini döktün..kendine renk renk yüksek tepeler yaptın ve onların üzerine fahişelik ettin... bütün mekruh şeylerinde ve fahişeliklerinde gençliğin günlerini aramadın... Yoldan geçen her adama ayaklarını açtın ve fahişeliklerini artırdın. Bol etli komşuların Mısır oğulları ile fahişelik ettin ve beni öfkelen-dirmek için fahişeliğini arttırdın... Asur oğulları ile de fahişelik ettin, çünkü doymuyordun, onlarla da fahişelik ettin, yine doymadın... Kildanilerin diyarına kadar fahişeliğini arttırdın, yine bununla da doymadın.. Zina eden, kocasının yerine yabancılar alan bir karısın. Bütün fahişelere hediyeler verirler, fakat sen bütün oynaşlarına hediyeler veriyorsun, fahişeliklerin için her yandan sana gelsinler diye onlara rüşvet veriyorsun. Fahişeliklerinde başka kadınlara benzemezsin, çünkü fahişelik etmek için kimse senin ardına düşmüyor." Hezekiel, 16:15-34

"Zina ve eski şarapla yeni şarap, akli alır... Çünkü zina ruhu onları saptırdı ve kendi Allahlarından ayrılıp zina ettiler... Kızlarınız, gelinleriniz zina ediyorlar, fahişelik ettikleri zaman gelinlerinizi cezalandırmayaca-

ğım... Ey İsrail! Sen zina etsen de bari Yehuda suçlu olmasın. Gılga gelmeyin, Beyt-aven'e çıkmayın... Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti." **Hoşea, 4 :11-14**

"Kavmim için kura attılar ve fahişenin ücreti olarak bir erkek çocuk verdiler, içki içsinler diye şarap bedeline bir kız sattılar...." **Yoel, 3:3**

İncillere göre Hz.İsa tembelliği şöyle teşvik ediyor :

"Size diyorum: Ne yiyeceksiniz, yahut ne içeceksiniz diye hayatınız için, ne giyeceksiniz diye bedeniniz için de kaygı çekmeyin." **Matta, 6: 25**

"İsa öğrencilerine dedi: Ne yiyeceksiniz diye hayatınız için, ne giyeceksiniz diye bedeniniz için kaygı çekmeyin. Çünkü hayat, yiyecekten; beden, giyecekten daha üstündür. Kargalara bakın! Onlar ne ekerler, ne de biçerler, ne kilerleri ve ne de ambarları vardır, Allah onları besler, sizler kuşlardan ne kadar daha değerlisiniz?" **Luka, 12:22-24**

"Yine size derim: Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allah'ın melekütuna girmesinden daha kolaydır." **Matta, 19:24**

"Yer yüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin ki, orada güve, pas yeyip bozar ve orada hırsızlar delip girerler ve çalarlar. Fakat kendinize gökte hazineler biriktirin ki, orada ne güve, ne de pas yeyip bozar ve hırsızlar orada ne delerler, ne de çalarlar." **Matta, 6:19-20**

"Bunun için sizden her kim bütün varından böylece vazgeçmez ise benim şakirdim olamaz." **Luka, 14:33**

Yeni Ahide göre akılsız olmak, akıllı olmaktan daha iyidir:

"Allah hikmetlileri utandırmak için dünyanın akılsız şeylerini seçti, Allah kudretli şeyleri utandırmak için dünyanın zayıf şeylerini seçti." **Kormtoslulara I. Mektup, 1: 27**

"Kimse kendi kendisini aldatmasın. Eğer bir kimse aranızda bu dünyada kendisini hikmetli sayarsa, hikmetli olmak için akılsız olsun. Çünkü bu dünyanın hikmeti, Allah'ın indinde akılsızlıktır." **Kormtoslulara I. Mektup, 3:18-19**

İncillere göre çarmıha gerildiği sırada Hz.İsa, Allah'a şöyle isyan et-

miştir:

"Üçüncü saatti, onu haça gerdiler, onun üzerinde suç yaftası: 'Yahudilerin kralı' diye yazılmıştı. Biri sağında, biri solunda iki haydudu onunla beraber haça gerdiler. Geçenler 'Vay! sen ki mabedi yıkar, üç günde yaparsın, haçtan inerek kendini kurtar' diye başlarını sallayıp ona söverlerdi. Aynı saatlerde başkahinler, yazıcılarla eğlenerek dediler: O, başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor... Altıncı saat olunca, bütün yer üzerine dokuzuncu saate kadar bir karanlık çöktü. Dokuzuncu saatte İsa Yüksek sesle bağırdı : Eloi, Eloi ! Lama sabaktani, ki tercüme edildiğinde, 'Allah'ım, Allah'ım! Niçin beni bıraktın?' demektir." **Markos, 15:25-34**

Zikrettiğimiz bölümlerin anlatılanlardan ne kadar farklı olduğunu rahatlıkla tefrik edebiliriz.Hıristiyanlığın aslında bu hükümler doğrultusunda hayatietini devam ettirdiği izahattan varestedir. Biz yine de bu "kutsal metinler" doğrultusunda Hıristiyan Batı uygarlığının nasıl bir tarih yazdığını; günümüze kadarki serencamını misallerle gözler önüne seriverelim.

Avrupa'da Kanuni (!) Zulüm Örnekleri:

Miladi 13 81'de zuhur eden bir isyanı bastıran baronlar. 1.500 kişiyi muhakeme etmeden asarak idam etmişlerdir.

1398'de İkinci Richard'm zalimane hakimiyeti başlamıştı. Bu zulme karşı vuku bulan İrlanda isyanı bastırılmış; fakat İrlandalı kadınlarla evlenmek, İrlanda elbisesi giymek, İrlanda adetlerini kabul etmek vatana ihanet sayılmış ve bu ihaneti iş-leyenlerin bütün emlakinin müsadere olunacağı ilan edilmişti. İrlandalıları manastırlara kabul etmek, onların saz şairlerine ikramda bulunmak suçtu.

1399'da IV. Henri, II. Richard'ı taç ve tahtını terke mecbur ettikten sonra onu öldürmüş, varislerim de hapsedmişti.

1410'da John Badbi, dine ihanet töhmeti ile V. Henri huzurunda yakılmıştır. IV. Henri tarafından halka şu suretle iş-kence yapılırdı: "Erkek ve kadın hapse atılır; yerin altında karanlık bir yere sevkolunur; orada çırıl çıplak kuru toprak üzerinde yatılırdı.

Bunların altında bir şey bulunmadığı gibi, üstünde de bir şey bulunmazdı. Sırtlarının üstüne yatmaya mahkum olan açık başlı biçarelerin ayaklarıyla elleri bir iple odanın bir köşesine, diğer elleri öteki köşesine bağlanır; vücutlarının üzerine tahammülleri derecesinde taş ve demir konur; ertesi günü kendilerine üç lokma arpa ekmeği verilir, fakat hiç su verilmezdi. Ertesi gün üç yudum, su verilir fakat ekmek verilmezdi. Bunlar ölünceye kadar bu suretle yaşatılırdı."Bu müthiş işkence, III. George'un zamanına kadar meşru görülmüştür.

1415'de John Claidon ile Richard Norman dine ihanet töhmeti ile yakılmışlardır. 1441'de sihirbazlıkla itham edilen astniardan B. Rogers asılmış, Jordain yakılmış bulunuyordu.

1479'da sihirbazlık yapan kadınlar dahi, idam cezasına mahkum olmuş ve idam edilmişlerdir.

1483'de Richard tahtı gasbederek yeğeni V. Edward'ı öldürmüş ve diğer lordları katletmiştir.

1509'da VII. Henri, tahta oturmuş, gazabından bir erkek, şehvetinden de bir kadın kurtulmamış olduğunu gururla ifade ederdi.Bu devirde hükümdara en büyük unvanlar verilmiş, yine bu devirde evvelce görülmemiş hiyanetler vuku bulmuştur.

1532'de yedi kişiyi zehirlemekle zanlı bir adam kaynar suda yakılmıştır.

1535'de dokuz papaz, Henri'nin ruhani nüfuzunu kabul etmedikleri için asılmışlar; baş piskopos Ficher ile Sir Tho Thomas aynı sebepten dolayı kellelerini vermişlerdir. Bu zulümler, bütün Avrupa'yı dehşete salmıştı.

1538'de iki papaz dine ihanet töhmeti ile yakılmıştır.

1540'da Satisbury Komitesi gibi muhterem bir kadın Margaret idam olunmuştu. Kadın, bir cani gibi idam olunmak istemiyerek mukavemet göstermiş, cellat tarafından kolları ve boynu yaralandıktan sonra kellesi vurulmuştu

1549'da İngiltere'nin her tarafında sefalet ve dilencilik almış yürümüştü. Buna karşı en şiddetli kanunlar neşrolunmuştu. Serserileri ve dilencileri ihbar edenler, onları iki sene müddetle köle olarak kullanıyorlardı.Bu yüzden

müthiş bir isyan vukubulmuştu.

1555'de Protestanlar tazyike uğrayarak Oksford'da yakılmışlardı. Cınayetler artmış ve bir çırpıda bu suçları işleyenlerden elli suçlu idam edilmiştir. Bu devrin rütbe sahipleri rüşvet ve hırsızlığa sülük etmişlerdi.

1558'de Kraliçe Maria ölmüştü. Bu kraliçenin beş sene devam eden saltanatı zarfında 285 adam diri diri yakılmıştı. Bunların arasında bir piskopos, 21 papaz, 61 kadın ve 4 çocuk bulunuyordu. Aynı zamanda binlerce insan vicdani akidesi yüzünden hürriyet, sihat ve malından mahrum olmuştu.

Kraliçe Elizabeth zamanında katolikler, papaya, kraliçeyi tahttan indirme selahiyeti tanıdıkları için diri diri yakılmışlardı.

1587'de Kraliçe Maria'nın 44 yaşında iken kellesi vurulmuştu.

1601'de Kraliçe Elizabeth'in 70 yaşında iken vefat etmesi üzerine yerine geçen I. James dine karşı gösterilen müsamaha aleyhine çıkardığı fermanlar yüzünden Protestanlar, Amerika'ya hicret etmişlerdir.

1603'de James, cinler ve cincilik hakkındaki eserin üçüncü tabını meydana çıkarmış, habis ruhların ne yaptıklarını, sihirbazların ne işler gördüklerini, bunların ne suretle ceza görmesinin icab ettiğini izah etmişti. O zamanın baş piskoposu 'bu eserin ilahi ruhun yardımıyla yazıldığını' söylemişti.

O sırada parlamento, bu esere uygun kanunlar çıkarmış ve şiddetle tatbik edilmişlerdi. XVII. asrın nihayetine kadar İngiltere'de 3.199 kişi sihirbazlık ve büyücülük töhmeti ile mahkum ve idam edilmişlerdi. Bu zavallılar arasında, düşmanları tarafından üç çocuğa sihir yaptıkları iddia olunan iki kadın vardı ki, mahkemenin huzuruna çıkamayacak derecede hasta bulunuyorlardı. Fakat ertesi gün hakim huzuruna çıkarılarak idam hükmünü dinlemeğe mecbur edilmişlerdi.

Biraz da ahlak, edeb, terbiye, ve başka gelenekler üzerinde duralım.

"Azizlerden Hieronymus (Ölümü 420) kendi zamanında Galya'da henüz insan eti yiyenler bulunduğunu yazar. **Başka kabileler için ne diyebilirim. Ben kendim, gençliğimde Galya'da bir Britanya kabilesi olan Attikatların**

insan eti yedikleri gözlerimle gördüm' der."

"1200 yıllarında Saizburg'da tek kadınla yaşayan papazlara evliya gözü ile bakılırdı."

"Lüttich piskoposu Heinrich, azlini müteakip 6 Eylül 1281'de yerine tayin edilen rahibi öldürdüğü vakit 16 çocuk babası idi."

"XIII. yüzyılda rahibe manastırında sevicilik almış yürümüşü. XI. yüzyılda İngiltere'de pederasti (livata) mühim bir mesele olmuştu Bilhassa manastırlarda bu anormal sefahat gırla gidiyor, diri diri yakılmak cezası bile bunun önüne geçemiyordu."

"1240 tarihlerinde ölen Jaques De Viry, Paris hayatını tasvir ederken şunları yazar: Fuhuş günah sayılmaktadır. Orta malı hayat kadınları sokak ve geçit başlarında bekleyerek gelip seçen rahipleri çekip evlerine alırlardı. Ayak direyecek olanların arkasından küfrederlerdi. Bu iğrenç illet, şifasız cüzzam veya öldürücü bir başka hastalık gibi şehri öylesine istila etmişti ki, erkekler homoseksüel olmadıklarını göstermek maksadıyla bir veya bir çok metres tutmayı akıl kârı sayarlardı. Dahası var. Bazan aynı evin üst katı okul, alt katında umumhane bulunur, yukarıda ders okunurken, aşağıda fahişeler icray-ı san'at ederlerdi."

"1526'da Nrünberg'de lağvedilen bir kadın manastırındaki rahibelerin bir çoğu genelevlere dağıldılar. Halbuki bu manastır, kadınlar arasındaki ahlaksızlığı azaltmak, düşmüş kızları kurtarmak için kurulmuştu."

"XVI. yüzyılda her papazın bir odalığı vardı. Papazlar namuslu kadınların masum kalmaları için kanun tarafından buna mecbur edilmişlerdi."

"Chronik" isimli eserinde Baron Zimmern; rahibe manastırlarının çok zaman bir genelevden farksız olduklarını yazar. XVI. yüzyılda da vaziyet bu merkezde idi. Bu gizli fuhuş zaman zaman açıkça da görülüyordu. Nitekim Strazburg'da bir gece bir kadın manastırına bir yıldırım düşüp de yangın çıkınca halk, kapıları kırıp zorla içeri girmişler, çeşitli rezaletlerle karşılaşmışlardı. Bir çok rahibelerin genç erkeklerle koyun koyuna oldukları görülmüştü. O devirlerde manastırların

husus pencelerine gayr-i meşru çocuklar bırakılır, bu çocuklar rahibeler tarafından büyütülürdü. Yangın hadisesinde rahibelerin azgınlıklarına alet edilen gençlerin, bu büyütülmüş piçler oldukları anlaşıldı. Bu çocuklar erkeklik çağına gelince ihtiyar, gudubet ve leş kokulu rahibelerin kapatmaları olmuşlardı. Bu gibi manastırlarda ayrıca havuzlar bulunuyor, bu havuzların suları asla boşaltılmıyordu. Çünkü rahibeler doğurdukları zina mahsullerini bu sulara gömerek boğuyorlardı".

"Polis raporlarına göre 1793 Ekim'inde Paris ihtilal bahçesi, bilhassa Montansier tiyatrosu galerileri her gün yedi ile onbeş yaş arası körpe kızlar, tüysüz oğlanlarla dolup taşar, bu çocuklar yarı çıplak bir halde, gelip geçenlerin gözleri önünde en rezil ah-laksızlıkların faili, mefulü olurlardı."

"Yine o sıralarda faaliyetlerini hızlandıran fuhuşiyat dernekleri opera binasında çıplak balolar verirler, bu balolarda yalnız yüze bir maske takılırdı. Her gün tekrarlanan bu fahişeler balosunun sayısı yüzleri bulur, tam 23 tiyatrodaki halk eski Romalılar, Yunanlılar gibi giyinir, yani çıplak eğlenir." [Kemmerich, (Nak., Gürkan, 48, 49(..)57..)]

Günümüze dönersek:

Kızına Tecavüz Eden Haham

Hıristiyanların ve Yahudilerin mukaddes kitaplarında yer alan bu ayetlerin aldatmasına kapılan Mukaddes kitap takipçilerinin ahlak dışı eylemleri ayyuka çıkıyordu. 30 Mayıs 2000 tarihli gazetelerde İsrail'de bir hahamın, yani bir din adamının öz kızına karşı gerçekleştirdiği tecavüzü okuyucularına şöyle duyuruyordu:

"Bazı İsrail kaynakları 52 yaşında bir hahamın kızına tecavüz etmek suçuyla tutuklandığını haber verdiler. Kol Hair adlı gazetenin ayrıntılı bir şekilde verdiği habere göre olay, hahamın 15 yaşındaki kızının polise şikayette bulunması üzerine ortaya çıktı.

Yapılan araştırmalar sonucunda hahamın kızına yaklaşık iki yıldan bu yana yani kızının 13 yaşına girdiği tarihten bu yana bu tecavüz etmekte olduğu ortaya çıktı. Karşı olduğu durumdan rahatsız olmaya başlayan kız, bir gün kendi kız arkadaşlarına

maruz kaldığı muameleden söz etti. Bunun üzerine arkadaşları onu babasını polise şikayet için teşvikte buldular. Bunun üzerine kız durumu polise bildirdi ve polis de öz kızına tecavüz eden hahamı tutukladı.

Haham, poliste verdiği ifade de kızıyla *cinsel ilişkide* bulunduğunu itiraf etti, ancak bunu eşinin yani çocuğun annesinin izniyle yaptığını, kızına da böyle bir ilişki için bir baskı yapmadığını zora baş vurmadığını söyledi. Hahamın bu açıklaması üzerine polis anneyi de tutuklayıp ifadesini aldı. Ancak anne kendisinin böyle bir şeyden haberi olmadığını iddia etti.

Cinsel tecavüze maruz kalan kız ise, polise verdiği ifadede annesinin bu durumdan haberi olduğunu ve kendisine böyle bir şeye razı olması için baskı yaptığını söyledi.

Olayla ilgili değerlendirmede bulunan bazı yorumcular, bir takım fanatik hahamlar arasında bu tür sapıklıkların yaygın olduğunu, bu kişilerin Tevrat'taki ve diğer dini kaynaklardaki hükümleri kendi kafalarına göre yorumlayarak bu tür fiilleri için çıkış yolu bulduklarını iddia ettiler. Yapılan yorumlarda fanatik hahamların bu şekilde dini hükümleri saptırmalarının ve kafalarına göre tevil etmelerinin aralarında bu tür ahlaki sapmaların ve çirkin fiillerin gittikçe yaygınlaşmasını yol açtığına da dikkat çekildi.

Olayla ilgili haberlere Kol Hair dısındaki bazı İsrail kaynaklarında da rastlandı." (Akit, 2000)

Zavallı (!) Gay Papazlar

9 Aralık 2000 tarihli Hürriyet gazetesinde, Vatikan'ın resmi yazarı tarafından kaleme alınan ve Kiliselerde dört bir yana dal budak salan Hıristiyan din adamları arasındaki "*homoseksüel*" ilişkileri anlatan "*itiraf*" adlı kitapla ilgi bilgiler yer alıyordu.

"Vatikan'ın resmi biyografi yazarı Marco Politi İtalya'da her kademedeki Katolik din adamları arasındaki eş cinsel ilişkileri gün ışığına çıkaran bir kitap yazarak, bir tabuyu yıkmayı başardı. Üç hafta içinde 5 bin kopya satan "La Confessione" (İtiraf) adlı kitapta kimliği açıklanmayan bir papazın, din adamları arasında yaygınlaşan eşcinsel ilişkilerle ilgili açıklama-

malarına yer veriliyor.

Bu Papaza göre, bazı eşcinsel din adamları, günah diye eşcinselliğin üstesinden gelmek için hayat boyu mücadele ediyor, büyük eziyet çekiyorlar.

Eşcinselliğin, özellikle genç din adamları arasında daha yaygın olduğunu vurgulayan papaz şöyle konuşuyor.

'Genç olsun olmasın, din adamları eş cinselliklerinin ortaya çıkmasından çok korkarlar. Homoseksüel olduğu meydana çıkan din adamı asla hoş görülmez ve hemen kara listeye alınır.'

Yazar Marco Politi, kitabını yayınlamak için verdiği mücadeleyi şöyle anlatıyor:

'Kitabımı yayınlamaya karar verdikten sonra, yayınevleri ile görüşmeye başladım. Ancak hiçbiri, kitabımı basmaya cesaret edemiyordu. Doğrusu, Vatikan'ın 'yanı başında böyle bir kitabı yayınlamak hiç de kolay eğildi. Ancak sonunda başardım.'(Hürriyet, 2000)

Pekiye neler yapılmalı?

Yapılacak şey, Hıristiyanlaştırma çabalarına; hem ferdi, hem toplum ve hem de yetkililer olarak karşı çıkmak mecburiyetindeyiz. Sunulan malumatlarla değil; araştırılan, hazmedilen ve sahih kaynaklardan öğrenilen bilgilerle karşıya taarruz edilmelidir. Dolayısıyla hem İslâm dinini, hem İslam tarihini, hem de İslam-Türk tarihini ve bu coğrafyayı çok iyi bilmek icap etmektedir. Bu mücadelede iletişim vasıtalarını -büyük, küçük ayırt etmeden- sonuna kadar kullanmalıyız. Bunun yanı sıra İncili ve Hıristiyanlığı kaynaklarından öğrenerek misyonerliğe karşı hareket şeklini tespit etmek mümkündür. Gerisi teferruattır. Yeter ki mücadele de samimi hareket edilsin.

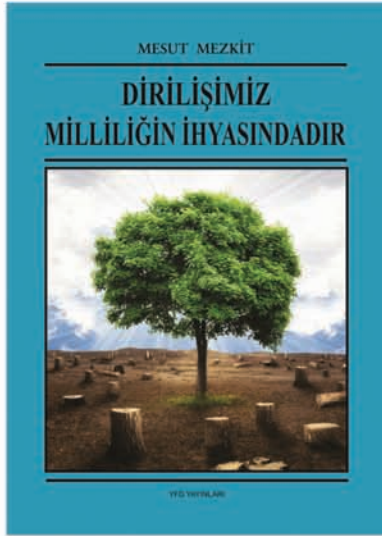
KAYNAKÇA

* Yazar

- el-HARDLU, İbrahim, et-Tevrat ve'l-Yehüd fi Fikri İbn Havn, Hartum, 1984, (nakleden, Kuzgun, Şaban Dört İncil, Farklılıkları ve Çelişkileri, Ertem Matbaa., 1991-İstanbul)
- DAVUTOĞLU, Ahmed, Dini Tamir Davasında Din Tahripçileri, Huzur Yay., İstanbul-1989
- KEMMERICH, Max, Tarihte Vak'âlar, Ter.Bahçet Necatigil, (Nak., Ahmet Gürkan, İslam Kültürünün Garbı Medenileştirmesi, Zaman Yay., Ankara)
- KUZGUN, Şaban Dört İncil, Farklılıkları ve Çelişkileri, Ertem Matbaa., 1991-İstanbul
- ORUÇ, Mehmet, Dinlerarası Diyalog Tuzağı ve Dinde Reform, Arı Yay., İstanbul., 2004,
- ÖZEY, Ramazan Vakit Gazetesi, 12.03.2005
- POYRAZ, Ergün, Misyonerler Arasında Altı Ay, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, 2004
- SAID, Edward, Oryantalizm trc., Nezih Üzel, İrfan Yay., İstanbul.-1998
- STRACHAN, J.Nak: Ö.Faruk Harman, (Nak:Kuzgun, Şaban Dört İncil, Farklılıkları ve Çelişkileri, Ertem Matbaa., 1991-İstanbul,)]
- TERCÜMAN, Abdullah (Anselmo Turveda) Hıristiyanlığa Reddiye, Bedir Yay., İstanbul.
- WILMINGTON, Leibhard, 1978, (Nak., Oruç, Mehmet, Dinlerarası Diyalog Tuzağı ve Dinde Reform, Arı Yay., İstanbul, 2004)
- Akit gazetesi, 30.05.2000
- Hürriyet, 9 Aralık 2000

MUHAFAZAKÂR DEĞİŞİM: TÜRKİYE'NİN GELECEK VİZYONU

**DİRİLİŞİMİZ;
MİLLİLİĞİN İHYASINDADIR:
YENİ BİR MUŞTUNUN
HABERCİSİ**

**NEO-CONİZM'İN
EMPERYALİST FİKRİ**

www.yenifikirdergisi.com
yenifikir@hotmaili.com